

STOPA

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRAŇIČÍ Č. 44

Chcem Vámi Zůstať Také Já!

Calif. X 1975

14. Světové Jamboree - Lillehammer - Norsko - Náš Tábor. 1975

Redakčná rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woltsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné

Naše vlajka vlála na světovém Jamboree zase po 24 letech . Naposledu tomu bylo na Jamboree v Rakousku 1951.

Kontingent dvacítí našich skautů - exulantů z Německa, Švýcarska a Holandska tábořil na Světovém Jamboree v Norsku u Lillenhammer společně se skauty - cizinci z Německa. /Většinou anglicky mluvící hoši jejichž otcové jsou v Německu zaměstnáni, nebo posádkou /. Tři dny vlála naše vlajka na stožáru. Po několika dnech však velitelství Jamboree nařídilo, aby byly staženy všechny vlajky, mimo vlajek zemí příslušných kontingentů. Přesto však mnoho návštěvníků a slavnostních hostů první dny naši vlajku vidělo a povšimulo si jí.

Velitelem byl br. Maugli, jeden z našich činovníků v Německu. Naši skauti si získali zájem ostatních tábořících i veřejnosti jednak vzorným pořádkem a čistotou v táboře, jednotností krojů a hlavně přátelským chováním . Tábor působil malebně svou typickou branou, jedinou na Jamboree, a kruhovým seřazením stanů. Minulost našeho skautingu poznali návštěvníci z fotografií našich skautů a jejich táborů doma na plakátech u brány a velkého obrazu J. Palacha.

Tábor navštívila řada cizích skautů i novinářů a také br. Velen, jemuž uspořádal náš kontingent čestné přijetí. Br. Maugli podal hlášení a společně zazpívali Judáckou a národní hymny. Při této ceremonii vlála opět naše vlajka na stožáru. Všichni pak doprovodili br. Starostu a jeho paní až k autobusu, kde tato "čestná jednotka" se s nimi rozloučila.

K informaci návštěvníků rozdávali naši skauti zájemcům letáček se stručnou historií našeho skautingu doma (v angličtině)

Náš tábor navštívila řada našich skautů a turistů československého původu. Mimo jiné br. Němec-Goodwill, br. Illek, Cípa, Spojka a řada jiných našich činovníků z Evropy. Br. Jestřáb a jeho dcera byli činní jako pomocníci, organizátoři a překladatelé na velitelství Jamboree.

P o z o r o v á n í na J a m b o r é é , jak jsem si je poznamenal do zápisníku.

Skauting je dnes spíše organizací dětí, nežli mládeže. Chlapci odcházejí většinou ve 14 letech, děvčata i dříve.

Na Jamboree bylo hodně chlapců asi 14 letstarých, pro něž bylo Jamboree posledním podnikem. Je to škoda, protože své poznatky již nepředají ve svých oddílech mladším chlapcům.

Výzbroj a nářadí je moderní, dokonalé a poměrně levné. Nylonové tlumoky, stany, spacáky. Převládají tlumoky typu toren, které se balí nahoru často vysoko nad hlavu. Tlumoky typu "Bergen" nosí jenom Skandinavci.

Stany jsou lehké, velice pestré, vesměs s všíitou podlahou. Převážně typy A, velice málo pyramid, s výjimkou Němců.

Uniformy jsou jednotné v kontingentech, ale často barevné /modré, ostře zelené, šedé, jenom Američané jsou khaki . Klobouky měli jenom Čechoslováci a někteří funkcionáři. Ostatní nosí nejrůznější čepice, v táboře většinou chodí prostovlasí. Je vidět hodně dlouhých kalhot, ale méně nežli před několika lety. Mezi činovníky jsme sotva viděl jednoho / i na schůzi v Copenhaganu / v t.zv. činovnícké unifonně. Všichni byli "v plném"

Nejvíce odznaků mají Američané, ale také se v nich dobře vyznají. Ostatní národy mají odznaky velice prosté. Šátky jsou většinou velice barevné a kontingenty měly stejné barvy.

Hudba a hlavně zpěv je vzácný, bylo slyšet tu a tam reprodukovanou hudbu po tábore. Nejlepší zpěváci jsou Rakušané a Němci.

Exotičtí národové používají Jamboree k propagaci a dovezli si s sebou spoustu ukázkového zboží, jako koberce, vyšívky, kožené práce a pod. Jsou to vesměs výrobky řemeslné a nikoliv práce skautů.

Na Jamboree se pěstovalo hodně primitivního vaření, rozličná ohniště a pícky. V tom vynikali většinou Skandinavci.

Řemeslné práce skautů, totemy a pod byly vzácností. Nedostatek dřeva snad také k tomu prospěl. Tu a tam bylo vidět anglické svazované stavky z kulty. /Lashing/. Zřejmě se to stalo uměním známým po celém světě.

Jedinou bránu u tábora měli Čechoslováci, jinde jsem nic podobného neviděl. Opět nedostatek dřeva snad byl příčinou. Jediné vyšší stavby byly stožáry na vlajky, skoro všude v lodní formě, tedy kříž s jednou vlajkou uprostřed a dvěma po straně.

B R A T R S T V I

Kollár:

Čas vše zhojí i časy, k vítězství ont vede pravdu...

V táboře na Severce si naši skauti postavili pěkný tábor na uzemí používaném německými Pfadfindery. Při tom našli bratrské přijetí a pomoc, hlavně od vedoucího skautů v nedalekém městečku.

V posledního táboráku, kam jsme ho, pochopitelně, pozvali jsem mu poděkoval několika přátelskými slovy německy a potřásl levicí jemu a pravicí jeho paní. A tu povstane, odevzdává mi jako památku vyšíváný znak svého města, co jeno skauti vyrobili a dodává: Víte, já vás mám všechny rád, já jsem také uprchlík. Jsem ze Sudet, z podKrkonoší.

Nazítří, když jsme bourali tábor, darovali jsme mu křesla od táborového ohně, totem a ukázkovou podsadu. Odvezl si to svým nákladákem a postaví si to do zahrady. Na památku.

VELEN

Kanadský týdeník KANADSE LISTY /Box 520 Station D. Toronto 9, Ont M6P 3K1 vydal skautskou přílohu v červnu 1975.

Obsahuje nekrolog o br Vlčkoví, starostovi Junáka 1939, který zemřel v Kanadě 1970, dále přehledný životopis A.B. Svojsíka a řadu zajímavostí, většinou přetisků ze starých skautských příruček jako Skautská Praxe, Správnou Stopou a U táborového ohně, vesměs z let 1968 - 70. Článek 'Českoslovenští skauti v Exilu' je, bohužel, také přetisk ze starší doby a nevystihuje již obraz současné situace. Poslední strana přílohy je zaplněna 15 fotografiemi z alba redaktora Mirko Janečka počínaje táborem doma v r 1939 a řadou obrázků s uprchlických táborů v Německu v r.1948 a skautů v Kanadě 1950 - 53.

z redakcie:

Dakujeme za pozdravy z dovolenej i zo svetového Jamboree. Sudiae podľa počtu pozdravov, mnohí z Vas sedeli doma.

Článok o puťaku skaut.skupiny Explorerov uverejnimе na budúce. Článok sme dostali až po uzavierke. Články do budúceho čísla musíme mať do 20 Novembra.

Medzinárodna skautská besiedka-vianočná- sa bude konať začiatkom Decembra za účasti skaut.odd.polskeho, maďarskeho litevskeho, ruského, amerického a našeho.

Dakujeme p.Pošvovi za podporu 20 Švajc.frankov na Stopu.

SEVERKA 1975

Byl to název tábora českých a slovenských skautů, skautek, světlušek a vlčat který jsme pořádali od 19.7 do 10.8.t.r. na pokračí přírodní rezervace v severním Německu.

Po tři týdny zde cestně zapolili celkem 42 dětí v družinách Havranů, Rysů, Bobrů, Netopyrů, Veverek a Zab o nejlepší družinu i o nejlepšího jednotlivce.

První týden jsme budovali tábor. Kromě kuchyně, jídelny a stozáru jsme vybudovali branu, táborový kruh, totem, křesla pro vůdce a činovníky, sedáčky pro děti, typický stan s podsadou. To vše obdivovali návštěvníci z NSR, Anglie, Kanady, Švýcarska i Rakouska. Potesilo nás, že skauti z jiných zemí prohlašovali, že v nás-českých a slovenských skautech našli svůj vzor.

Druhý týden tábora byl věnován výuce materstiny, čs. dějin, národních písní, skautské praxi a přípravě na nováckovskou zkoušku, kterou složilo 8 vlčat, 9 světlušek a 3 skauti.

Poslední týden tábora byl věnován skautským i sportovním hram, lovu bobříků, skládání odborek. Zkoušku Tri orlich per složili 4 účastníci tábora. Na závěr tábora bylo 17 účastníkům odměněno známkou "Vzorný účastník Severky 75" a jako nejlepší účastník byl táborovou radou vyhodnocen a odměněn pěknou dykou s věnováním Stefan Thiel z NSR.

Dalo by se napsat o Severce ještě mnoho. O desti, který nás neopouštěl celý první týden, o slunci které nemilosrdně pálilo další dva týdny, o smíchu českých a slovenských dětí ale i o slzách v jejich očích při rozloučení. Zdravím všechny, které jsem na Severce 75 poznal a těším se, že všechny ostatní poznám již na příštím táboře.

... Z europy.

....br.Fakír pri návšteve Europy sa stretnul s br.Cipom, ktorého nevidel už viacej ako 30 rokov.Br.Cipo ho informoval o skautskej činnosti skautov uprchlíkov z r.1968.Bolo by si priat,aby takých činovnikov ako su skauti z r.1968,bolo medzi nami viacej.

.... v Zurichu sa stretnul br.Fakir s redakčou radou TAM-TAMU a dohodli sa na spolupráci medzi Stopou a Tam-Tanom.Výsledok tejto dohody bude viditeľný začiatkom budúceho roku.

....20 činovnikov složilo slub br.Velenovi pri príležitosti jeho návštevy tabora Severka a uznalo ho za starostu čs.skautov v exilu.

....Br.ILEK CHCE BYT SVETOVÝM NÁČELNÍKOM ČS.SKAUTOV.Br.Ilek ktorý sa zúčastnil svetového Jamboree v Norsku v uniforme amerických skautov,oznámil br.Cipovi,že budú prevedené volby svetového náčelníka čs.skautov a on že je kandidát a že bude zvolený.Kto ho volil je tajomstvo,lebo o volbách nevedel ani br.Velen.Je možné,že volili len "vyvolení" a že volili len "vyvoleného".Je tiež možné,že k volbe nedošlo,lebo je "ticho po pešine".Prosíme tých,ktorí ho volili,aby nám oznámili podrobnosti.Sľubujeme,že tieto podrobnosti uverejníme.

Likvidace S V U ve Stutgarte a vyučování jejich táborů.

V roce 1970 - 74 pořádal Dr. Kratochvíl letní tábory pod záštitou Spolku pro Vědu a Umění, odbočky ve Stutgartě, jejíž byl předsedou.

Tento rok došlo k revisi pokladny a vyučování hlavně proto, že tábor byl zkrácen, ale přebytky nebyly vráceny účastníkům. Revosoři účtu po bedlivém prozkoumání pokladny prohlásili, že účtování v pokladní zprávě je založeno na nepřehledném systému a je nepřehledné a dále, že pokladník nepředložil, přes vyzvání výpisy bankovního konta, takže nebylo možné posoudit časový sled provedených účetních operací.

Některé částky, v celku asi 5000 švýc. Franků / 2000 \$ / byly převáděny na tiskový fond nebo osobní fond Dra K. Tento prohlásil na schůzi, že těchto částek použil na vydávání Skauta Exulanta.

Šlo o přebytky z táborové pokladny.

Na schůzi SVU v červnu 1975 nebylo uděleno absolutorium ani předsedovi, ani předsednictvu výboru a společnost se rozešla.

Předsednictvo SVU vyzvalo Dra K. aby předal majetek a hotovosti, dosud však, pokud víme, se tak nestalo, protože Dr. K. odejel na prázdniny za Polární Kruh na vědeckou výpravu.

S V U nebude nadále patronovat podobné tábory.

..jamboret..

Prvý medzinárodný skautský tábor skupiny IFOFSAG v Los Angeles, sa konal pod heslom: Skaut je bratom každého skauta a možno smelo tvrdiť, že splnil očakávanie.

Samotnému táboru predchádzaly 2 prípravne schôdze a dňa 4, 5, 6 Júla, 53 skautov a skautiek, /českoslov.litevských, poľských/, nastúpilo k vztýčeniu americkej vlajky aby oficiálne zahájili tábor, prvý ale iste nie posledný.

Program tábora bol pripravený tak, že každá národnosť pripravila program na jeden deň, tento program viedla a tak nám ukázala ich spôsob skautovania.

Hry takto pripravené mali svoju originalitu. Naši skauti pripravili hry, pri ktorých sa vyžadovali skautské vedomosti. Poľskí skauti - časovaním hry - vyžadovali rýchlosť a presnosť. Litevskí skauti - svojimi hrami - vyžadovali rozpoznanie prírodných znakov. Každá hra iná, každá hra zaujímavá.

Táboraky boli dva. Jeden "neoficiálny" a druhý "oficiálny". Možno smelo tvrdiť, že ten neoficiálny bol srdečnejší a ten oficiálny bol lepší, najmä táborové výstupy, a boli to poľské skautky, ktoré nám ukázali, ako sa má pripraviť program na táborak.

Nakoľko hlavný účel tábora bolo poznanie jeden druhého, a nadviazanie skautských stykov, veľká väčšina voľného času bola strávená návštevou táborišťa druhých národností. A tu treba podotknúť, že naši skauti to brali opravdu vážne. Boli viacej v tábore litevských skautiek ako v tábore vlastnom, a naši Exploreri boli výtannými hosťami v tábore poľských skautiek.

Rozhodnúť o tom, ktorá národnostná skupina bola lepšia je ťažko. Každá národnosť mala svoju špecialitu. Litevskí skauti - táborovými znalosťami, naši skauti - úpravou tábora, poľskí skauti a najmä skautky - kuchárskym umením. Ale bezesporu, veľkej pozornosti sa tešil pokus čs. skautov upevniť lano na vysoký strom, ktorý slúžil ako stožiar na vlajku. Br. Luboš použil "živú pyramidu" /4 skauti stáli na rameni jeden druhému až dosiahli žiadanej výšky.

Tento tábor bol prvý, ale nebol posledný, to bolo všeobecne dohodnuté pri lúčení - posledný deň na tábore.

Český a slovenský exilový skauting letos v létě.

Letní prázdninové tábory jsou vyvrcholením skautského roku - to platí tím víc v exilu, kde jsou pravidelné schůzky a výlety jednotlivých oddílů teprve v začátcích. Účastníci táborů se sjíždějí často z velkých vzdáleností, vedle nováčků také ostřílení táborníci. Podobně jako v loňském roce byly letos uspořádány dva třítydenní tábory: zhruba 120 dětí tábořilo na Zátocce oobré naděje blízko Fribourgu ve Švýcarsku /velitelé s.Pirátko a br.Staša/ a zhruba 40 dětí v táboře Severka na okraji přírodní rezervace Arnsberger Wald v N.S.R./velitel br.Radek/, kam poprvé přijeli také naše děti i vedoucí z Holandska. Znovu zaválaly československé vlajky a zazněly naše národní i skautské písně. Vyrostly také typické táborové stavby, které jsou vždy předmětem zvědavého a zaslouženého obdivu cizích návštěvníků. Tak na Zátocce stálo letos již devět stanů s podsadami z krajinek, na Severce brána a křesla k táboráku jako kdysi doma.

Kdo sám tábor nezažil, těžko si představí, kolik příprav předeem a co starostí během tábora čeká na velitele a ostatní činovníky, mají-li zajistit vedle toho nejzákladnějšího /tábořiště, zásobování, stravování, hygienické a zdravotní péče/ také pravidelný denní program /skautskou výchovu a výuku mateřštině a národním dějinám/ a přitom dát dětem možnost zotavení a dostatek zábavy. Práce vedoucích je dobrovolná, neplacená a ve volném čase, během jejich dovolené. Přesto se okruh spolupracovníků letos opět rozšířil o staré skauty a skautky i o rodiče, kteří mají zájem stát se skauty nebo aspoň pomoci.

Český a slovenský exilový skauting se v poslední době dále stmelil: Při národních skautských svazech hostitelských zemí ve Švýcarsku a v N.S.R. byly registrovány naše první autonomní oddíly, vedené výhradně našimi skautskými vůdci, v Holandsku a v Rakousku je oboobná registrace přede dveřmi. Naše dvacetičlenná výprava ze Švýcarska a z N.S.R. se zúčastnila jako samostatná součást německé výpravy mezinárodního skautského jamboree Nordjamb v Norsku - poprvé od r.1947 a pod československou vlajkou! Starosta čs.skautů br.Velen, žijící v exilu v Kanadě, který byl pozván na Nordjamb jako čestný host, navštívil také tábor naší výpravy a přijal hlášení jejího vedoucího br.Maugliho. Později zavítal br.Velen také na tábor Severka, aby se zúčastnil činovníckého velesezení a při závěrečném táborovém ohni přijal slib ostatních činovníků, kteří se zavázali vychovávat českou a slovenskou

exilovou mládež v národním skautském duchu a uznali br. Velena i na-
dále jako svého starostu.

Dnes tečy dosáhla konsolidácie našich skautů a skautek v exilu
dosud nebyvalého stupně. Jejich činnost v Evropě je koordinována po-
radním kruhem činovníků a vůdců, kteří se snaží soustavně, naprosto
demokraticky a bez jakékoliv okázalosti o splnění úkolů, které si
před časem určili v programovém prohlášení „Perspektivy českého a
slovenského exilového skautingu“. Je pochopitelné, že jako v každé
demokratické organizaci dochází také ve skautském hnutí k svobodné
výměně názorů a že odchýlné mínění zdaleka není na překážku přátels-
tví a vzájemnému respektování. Proto je vítána také každá jiná, i
neskautská, avšak upřímná snaha zlepšit péči o výchovu naší exilové
mládeže. Dnešní představitelé skautingu se pouze rázně ohrazují pro-
ti zneužívání dobrého skautského jména, ať již z materiálních pohno-
tek, velikášství či z jiné příčiny. Také v těchto ojedinelých přípa-
dech postupuje však skautský poradní kruh s rozvahou a snaží se po-
mocí nepopiratelných důkazů především informovat naši exilovou ve-
řejnost tak, aby měl každý možnost udělat si svůj vlastní úsudek.

S K A U T S K Á   E D Í C I A

Poradný kruh vodcov a činovníkov českého a slovenského
exilového skautingu v Európe vydal pre vlastnú potrebu
obmedzený počet odtlakov osvedčených skautských prí-
ručiek. Vo vydávaní sa bude pokračovať podľa potreby
a záujmu a tak isto sa vydajú pohľadnice so skautskými
námetmi pre potreby oddielov a budúcich táborov. Aby
bola táto edícia prístupná pre všetkých, predávajú sa
príručky za výrobné náklady a poštovné.
Doteraz sa vydali nasledovné príručky:

Dr. V. Fanderlik: Skautská praxe (str. 33). Tabuľky lesných škôl s materiálom
uzlov, značiek atď. aj pre potreby nováčkov a rôzne stupne zdatnosti.

Cena DM, švajč. fr., f 2, --; \$ 1, -- + poštovné

Dívčí tábor a jeho vedení. Je to zbierka skúseností, nauk a problémov pre
vedenie nielen dievčenských, ale táborov všeobecne s rôznymi tabuľkami
(str. 98)

Cena DM, švajč. fr., f 5, --; \$ 2, -- + poštovné

Junácka symbolika (str. 115). Príručka sa zaoberá skautskými symbolami, znak-
mi, návodom ich kreslenia pri zväčšovaní, vlajkami oddielovými a družino-
vými s kresbami symbolov, ako aj totemami a samorastami.

Cena DM, švajč. fr., f 5, --; \$ 2, -- + poštovné

600 junáckych a polních her v místnosti a venku (str. 159) sú jedny z najle-
pších spôsobov ako upútať pozornosť, záujem a dušu mládeže. Hry sú jedny
z výchovných prvkov skautingu a táto príručka je pomocníkom pre tých, kto-
rí dobrým a pozitívnym spôsobom chcú hrať na vytváranie charakteru.

Cena DM, švajč. fr., f 7, --; \$ 3, -- + poštovné

Dr. V. Fanderlik: Listy Jurovi (str. 186) je nielen metodikou skautskej výcho-
vy podanej pútavou listovou formou, ale aj návodom k tomu ako pochopiť du-
šu dorastajúcej mládeže.

Cena DM, švajč. fr., f 10, --; \$ 4, -- + poštovné

Všetky tieto príručky si možno objednať na americkom kontinente v red
STOPY a v Európe v red. TAM-TAMU alebo Beethova 2480 Hagenau, 681 100

Kde byl náš Domov ?
Pokracovani

Jine povesti vsak pravi, ze zeme nase i její okoli bylo jiz mnohem drive Slovanů osazeno. At tak ci onak, jsou Slovane prvnim narodem, který usadil se trvale v nasi zemi a jeho dalsi pristehtovalci nazývali se pak spolecnym jmenem "Cechove".

S ceskym narodem uhostil se klid a mir v ceske zemi. Lide pocali stavet si chaloupky, upravovat zahradky a pripravovali si policka, která poskytovala jim potrebne obzivy. Zeme byla urodna, pro rolnicky stav zrovna stvorena. Cesky narod od jakziva miloval hudbu, zpev a tanec; byl lidem pohostinym a svobody nade vse si vazil. Valek nasi predkove nemilovali. Jenom tenkrate, kdyz nepřitel se blizil, pak statecne se branili; jinak travili spokojene zivot v tiche domacnosti, ve které po denni práci nachazeli utulku nejmilejsiho. Synove, kteří se ozenili, neodchazeli z domova. Pro každou novou rodinu postavena byla nova chaloupa a tak behem casu vznikaly cele vesnicky. Tehdy nerikali": Toto jest moje a toto zase tvoje," tehdy vsechen majetek patril vsem; vsichni spolecne pracovali a kdo co potreboval, to si beze vseho vzal. Zadny nebyl panem, ale take zadny nebyl otrokem. Rovnost vladla vsude a ve vsem. Nejenom stari Cechove, ale i jini narodeve byli tou dobou jeste pohany. To znamena, ze meli mnoho ruznych bohů. které uctivali, kterym se klaneli a kterym take se sveho bohatstvi obetovali.

V kazde chaloupce meli sveho buzka, ktereho za vse prosili a kteremu za vse take dekovali. Take lesy, hory, haje, reky a pole mely sve bohy a bohyně; krome techto meli boha valky, boha jara, boha zimy, boha smrti; meli bohy dobre a take bohy zle. Verili pak v ruzne hadace, carodeje, kouzelniky, vily, rusalky a jine vymyslene bytosti, kterym pricitana byla vselijaka moc a sila. Strach z neceho a touha po necem vyzadovala ruzna bozstva, která si lid tvoril dle potreby.

O dusi lidske verilo se, ze jest nesmrtelna. Tela mrtvych byla na hranicich palena a popel z nich pochovan byl v popelnicich do zeme. Ve starych hajich pod rozlozitymi lipami schazeli se za vecera stari Cechove k podobnym posvatnym obradum. Povery, kterych mame dnes velike mnozstvi, byly nasim predkum nabozenstvim prave tak, jako dnesni povidky o bohu, nebi, certu a peklu jsou jiz poverou u lidi alespon trochu myslicich.

tvaze narod cesky usadil se ve sve vlasti, bylo mu podnikati castych boju na obranu svou i zeme. Nejvetsi nebezpeci hrozilo mu vsak asi v polovici 6. století, kdy zase jiny divoky narod Avaru prihnal se z vychodu do Evropy. Tak jako pred dvemi sty lety radily Hunove, tak nyní pocinali si Avari. Usadili se v uherske zemi, odkudz vyjizdeli na loupez po dalekem okoli. Predkove nasi mnoho od nich zakouseli. Ve chvíli nejtezsi objevil se v Cechach statecny Samo, který vyzval predky nase ku spolecne cinnosti. Vsichni Slovane byli spojeni a vojsko jejich pak se Samem v cele porazila a vyhnala Avary. To bylo roku 623. Za to zvolili si predkove nasi Sama za panovníka. Velika rise a moc Sameva nelibila se sousednim Frankum a chteli Sama premoci. Samo vsak se nebal. Lehko porazil a vyhnal i Franky z Cech a vladnul potom dlouhy cas nad stastnym narodem. Velikou skodou bylo, ze první rise zapadoslovanska po smrti Sameve se neudrzela a ze sjednocene Slovanstvo rozpadlo se zase v mensi narody. Nebylo dbano osvedceneho porekadla, ze ve spojeni jest sila!

Po jisty cas po smrti Sameve nevime co se v Cechach delo. Teprve ve druhe polovici sedmeho století dovidame se o moudrem vudci Krokovi, který mel tri dcery: Kazi, Tetu a Libusi. Krok mel zalozi první skolu v Cechach, do které mimi jeho dcer chodily deti bohatsich rodicu. Nejstarsi z dcer Krokovych Kazi znala leclivou moc bylin a v uzdravovani nemocnych lidi se proslavila; prostredni Teta venovala se pohanske bohoslužbe a nejmladsi Libuse vyznal, se v pravech a obycejich, kterazto znalost, po smrti otcove, na stolec knizeci ji dopomohla. Az po pohane obzalovaneho Chrudose provdala se Libuse na Premysla, orace ze Stadic. Libuse zalozila prazsky hrad a predpovedela slavu mesta Prahy; proto jest Praha zvana mestem Libusinym. I povest o Divci valce vztahuje se peknymlvstnostem Libusinym, na které tehdejsi zeny a dívky byly hrdy.

Snatkem Libuse a Premysla zalozen byl panujici rod Premyslovcu, který vladl v Cechach vice jak pet set let.

Letní tábor Junáka

EAGLE LAKE 1975

Ve dnech 3 - 23. srpna 1975 pořádal čl. skautský oddíl chlapců a děvčat v Jižní Kalifornii letní tábor u Eagle Lake. Vzhledem k tomu, že tato zpráva nesmí přesahovat jednu stranu, musím se omezit jen na své vlastní zkušenosti. Bylo to totiž po prvé, co jsem se účastnil letního tábora od jeho začátku až do konce.

Orlí jezero je jednou z přírodních krás, kterých je v severní Kalifornii skoro bez počtu: modrá vodní hladina se leskne pod blankytnou oblohou, a její plocha je ohraničena zelenou obrubou lesů, stoupajících na mnoha místech do srázných vrchů. Mlčenlivé ticho, občas přerušené kvílením nebo supěním lodních a automobilových motorů, tam téměř převládá. Různorodost stromů a rostlin, ptactva a zvířeny je bohatou pastvou pro pozorující oko. Mohli jsme se cítit opravdu jako na jiném světě, kdyby nečetné prostory ke skupinovému táboření byly včas zamluveny. Zatím jsme se museli spokojit s lánovitým územím, řídké porostlým staletými jalovcovými stromy, kam vedla nečekaně neschůdná cesta.

Místo našeho táboření se již nyní nazývá lassenským táborem pro mládež a bude jednou přitažlivým letoviskem. Ještě před naším odjezdem přijelo tam na tučet nákladních aut s vojáky, kteří se hned pustili do práce, aby urychlili stavbu dalších budov, opatřených elektrikou, vodou a plynem, aby upravili pláž a vybudovali zátoku.

Zatím však znesnadňuje přístup k jezeru spousta lánových balvanů, které jsou ve vodě porostlé lišejníky a činí vstup do jezera kluzkým a **nebezpečným**. Dobrým plavcům to sice nevadilo, ale bylo to daleko od běžné představy místa ke koupání, ačkoliv vodní teplota byla skoro vždy přijatelná.

Všecky nedostatky nahradila příležitost k rybaření, - jehož výsledky byly velmi skrovné, - a hlavně k vodnímu lyžování, které způsobilo nezapomenutelné zážitky lyžařům i divákům. Rozbouřené jezero se někdy bránilo, dokonce nás chtělo připravit o motorovou loď, a jen statečnost několika plavců zachránila uvolněný a převrácený člun. K neštěstí nedošlo a také větších nehod nebo úrazů byli jsme uchráněni.

Počasi nám dalo zakusit všechny rozmarny: po několika opravdu horkých dnech se ochladilo, vítr vzdouval jezero i stanové plachty, bouře nás mýjela za bouří a konečně se i rozpršelo. Podle různých následků bylo zřejmé, že s deštěm počítal jen málokdo.

Tohoto letního táboření se účastnilo celkem 45 osob, počítáme-li i nemnohé návštěvníky: z toho bylo 12 děvčat, 17 chlapců a 16 dospělých. Vedení a program tábora byly v rukou zkušených p. Luboše Jednorozce a pí Ivy Procházkové. Zatím co p. Luboš se staralo všecko potřebné s obětavostí až do krajnosti, pí Iva byla srdcem tábora svou ohleduplností a neúnavností.

Po výchovné a duchovní stránce zůstalo mnohé k uskutečnění pro budoucnost. V táboře však tentokrát byla denně sloužena mše svatá, které se všichni účastnili v neděli a ve svátek. Také na zakončení tábora byla konána bohoslužba. Denní modlitby nahradila ranní a večerní píseň, která se zpívala po vztyčování a spouštění vlajek.

Ze všech výletů byl jistě nejzajímavější čtyřdenní zájezd do Lassen Parku, který probádalo - se skautskou výzbrojí na zádech - 12 chlapců a děvčat s táborovým vůdcem. Další skupina tam odjela na jeden den.

K obvyklému táborovému programu letos přistoupila výroba loutek, s kterými pak chlapci a děvčata sehráli několik vystoupení. Chlapcům náleží pochvala, že obě jejich vystoupení byla sehrána česky. Novinkou byla také čtyřčlenná hudební kapela.

Platilo-li kdy pravidlo, že "bona culina - bona disciplina", pak se o úspěch tábora velkou mírou zasloužila skupina maminek / pí Čížková, Horáková, Jehlárková a Vosátková/, které pro nás vařily hojně a rozmanitě jako v nejlepší restauraci. Mělo by tedy následovat, že to i po stránce kázně "dobře klapalo". O tom však příště.

Černý Kabát